

Sv. Barbara v Slov. gor. Dne 4. decembra bomo imeli tukaj občinske volitve. SLS se za iste dobro pripravlja po vseh občinah. Seveda da samostojni demokratje najbolj rogovilijo po Koreni in si na vse žive in mrtve prizadevajo, da bi dobili občinsko gospodarstvo v roke. Danes, ko so za silo popravljene občinske ceste, jim strašno letijo slane, da ima napredna lista štiri županske kandidate. G. Šabeder, kateri je tako sijajno vodil občinsko gospodarstvo, da ni mogel s praznim vozom pošteno voziti in je še zraven tega nakopal davkoplačevalcem tisoče dolga. Drugi je France Puntner, mož, ki je zajahal naprednega konja in je imel svoj čas, ko je bil v občinskem odboru tako veselje za pravo cest, da je hotel tistim deliti zaušnice, ki so vozili kamenje na ceste, in tudi malo policijskega poklica ima, zato je izjavil, da morajo fantje imeti od njega dovoljenje, če hočejo na vas, bi bil res postaven župan. France Klunčnik pa po svoji bogaboječnosti itak prekosi vse, zato je res pravi demokrat ali napredni kmet, kakor sam pravi. — Kukovec, mož, ki je bil nekaj predsednik občinskega agrarnega odbora, pa je najboljši in ga vsi občani strašno spoštujejo, ker jim je skoraj spravil vso agrarno zemljo v druge roke, potrudil se pa je, da v občini nihče ni dobil listja in ne drv od agrarne reforme. Ta štiriperesna deteljičica pleše velik tamtam, ko ji svira g. Milan na demokratsko lajno. Mi volilci pa bomo volili le liste SLS, na katerih so krščanski možje, ki spoštujejo božje zapovedi!

Sv. Barbara v Slov. gor. Samostojni demokratje danes vpijejo po občini Koreni, da SLS samo ob volitvah hoče delati novo okrajno cesto skozi občino, kar pa ni res in naši demokratje tukaj namenoma lažejo, zato da bi s tem zakrili svojo nedelavnost v bivšem Šabeder-Puntnerjevem obč. odboru. Povejte, kaj ste Vi naredili, ali ste popravljali kje ceste, ali ste gradili mostove, zakaj ste bili zmiraj na tožbi radi slabih cest. Zakaj niste boljše gospodarili? Zakaj ste imeli samo računsko in proračunsko sejo, drugače pa vam je bila ta deveta briga za občino, to povejta, gg. Šabeder in Puntner, volilcem! Mi pa lahko povemo, da smo v treh letih imeli 18 občinskih sej, popravili vse ceste, navozili nad tisoč vozov kamenja in prodca na ceste. Naredili smo 14 mostov in več kanalov. Izposlovali pri vseh posestnikih brezplačen odstop zemlje za novo cesto, prosili okrajni zastop in oblastni odbor za podporo pri gradnji okrajne ceste, dobili zagotovilo, da bo v kratkem komisija teren za to cesto pregledala in določila. Popravili smo šolo, katero ste tako vnaprejšnje spravili itd. Poplašali Vaš dolg, katerega ste naredili pri občini in to, da nismo zvišali doklad pri neposrednih davkih, seveda, da so to mačkinje solze v prid občanov, kakor mislita gg. Šabeder in Puntner.

Rače-Fram. Bauman Vinko, 20 let star posestniški sin iz Podove, je šel dne 20. t. m. zvečer po opravkih v Brezovo. Med potjo so ga napadli Alojzij Novak, Jakob Žumerl in Ivan Predikaka z vilami in polenovkami ter mu zadali dve močni rani na glavi. Prepeljali so ga takoj v mariborsko bolnico.

Gornja Radgona. Na tukajšnji šestrazredni šoli imamo tri učitelje ter pet učiteljic. Drugi razred je razdeljen, nekateri imajo šolo od 8. do 12., drugi pa od 1. do 5. ure zvečer. Zdaj si pa premislite, kako težko je poslati otroke popoldan v šolo v teh kratkih jesenskih dneh! Zanimivo bi bilo vprašati vpokojeno gospo učiteljico R. Hren, koliko otrok so oni učili: pri Kapeli 125, tu pri Sv. Petru pa 80 in njih niso delili, kakor zdaj. Pred 20 leti je sedelo po 6 do 8 otrok v eni klopi, zdaj pa 2 ali 3, ker mora biti toliko prostora v šoli, kakor če bi bila plesna dvorana. G. župnik pridiguje v cerkvi stotinam ljudi naenkrat in nikdar ne rečejo: preveč vas je za enkrat. V šoli pa se sedaj 40 otrok ne more učiti naenkrat! Če se bo dalje tako učilo, potem bi se otrokom morale podariti svetilke, da si lahko domov svetijo, ker vsi niso iz Gornje Radgone, marveč precej od daleč in se že v temi priokajo domov.

Mala Nedelja. Cerkvena proslava praznika Kristusa Kralja se letos pri nas zaključuje s poklonilno prireditvijo naših mladinskih organizacij, ki se ne sramujejo svojega

Strokovnjaki trdijo, da o kaki udomačitvi starega divjega petelina ni niti govora, ker je ptič preveč svobodoljuben ter plašljiv.

Stari Pogledov Janez hrani v svoji torbi dve sliki, kateri poseda sedaj njegov sin in ki predstavljata pravo čudo udomačenja ter popolne krotkosti odraslega divjega petelina.

Pod Sv. Katerino pri Zidanem mostu je stala pred vojno logarska koč. V koči je prebival lovec s starikavo ženo. Tej ženski se je posrečilo, da je znala privabiti na poseben klic iz bližnjega gozda velikega divjega petelina, ki je mirno zibal iz roke. Ena fotografija predstavlja petelina, ko prihaja iz gozda in se bliža gostoljubni ženski roki. Ta petelin je postal tako krotek, da ga je zvalila babica logarja za optano puško na ramo in je tamkal pel, kakor na suhi smrekovi veji ob času snubitve. Opisani prizor predločuje druga do danes dobro ohranjena in precej velika slika.

Čudo udomačitve katerinskega divjega petelina so zve deli celo na Dunaj, kjer je eden največjih zverinjakov v Schönbrunn. Kupili so to posebnost med podivjano perutnino od logarja in jo prenesli v Schönbrunn. Tukaj so poskušali ter se mučili na vse pretege, da bi pripravili kralja naših slovenskih gozdov do tega, da bi vsaj zibal iz roke, a so se izkazali vsi poizkusi zaman!

Nekaj časa so udomačevali zaprtega reveža z vsemi umetnimi pripomočki, dokler se ni navolil cesarskega gradu in pobegnil bogzna kam pod svit solca — svobode!

Sliki o popolnoma domačem vedenju divjega petelina so na razpolago in ju bodo prinesle slike, ki jih prinaša »Slovenski Gospodar« kot čitateljem zelo priljubljena priloga.

Zanimiv je ta stari Pogledov Janez iz Posavja in prava posebnost originalnosti je njegova vedno sveže polna torba. Danes smo pogledali v njo toliko, da vemo, da je doživel Pogled veliko šaljivega in izvanrednega. Bomo še pa od časa do časa naprosili posavskega starega Janeza, da nam bo dovolil še kak pogled v torbo resničnih doživljajev.

Kadar pridete v Maribor

nikar ne pozabite obiskati dobroznano gostilno „VETRINJSKI DVOR“
H. Kosiča, Vetrinjska ul. 24
kjer boste najboljše postreženi z jedjo in pijačo po niski ceni. — Za mal denar se do dobrega okrepite. — Krona vsemu pa je ravnokar došlo novo dalmatinsko vino, ki mu ga menda ni para v Mariboru

Genilni jermeni, najboljše kakovosti, že strojno pretegnjeni, za mlino, žage, mlatilnice, tovarne itd., kakor tudi šivalni in vezalni jermeni v zalogi pri Ivanu Kravos, Aleksandrova c. 13. Zahtevajte ponube. 1136

Proda se lepo malo posestvo pri St. Ilju z vinogradom, njivo, travniki, sadonosnikom in gozdom, poceni. Vpraša se v Mariboru, Aleksandrova 71 v trgovini. 1413

Naročilni list

Uprava

„Naš dom“

Maribor

Aleksandrova c. 6/I.

Znamka
za 50 para

krščanskega imena. Na sporedu so dnevu primerne pevške in deklamacijske točke, govori in štiridejanska igra: »Junakinja presv. Srca«. Na prireditvi, ki se vrši v malonedeljskem Društvenem domu popoldne po večernicah, so vabljeni vsi, posebno prijatelji krščanske mladine. Prireditelji prosijo cenj. občinstvo, da stojišča izključno prepusti otrokom. Na svidenje, mali in veliki!

Kapela pri Radencih. Da si ne boste mislili, da so pri Kapeli samo žalostni dogodki, vam tokrat poročamo nekaj veselega. Na misijonsko nedeljo je poročil dober mladenič Alojzij Divjak vrol mladenko Miciko Nemčevno na Moti. Na prav prijazni gostiji so se gostje pri dobri volji spomnili tudi naših ubogih stradalotih dijakov in še revnejših pagančkov ter za oboje zbrali 140 Din, za kar jim bodi izrečena v imenu obeh skupin prisrčna zahvala! Bog povrni! Mlademu paru pa želimo obilo sreče na potu v novo življenje!

Polzela. Še par tednov nas loči in zopet bomo odločevali o bodočem vodstvu naše občine. SLS je sestavila, v svesti si, da so v njenih vrstah možje, katerim se lahko brez skrbi zaupa vodstvo občine, lastno kandidatno listo za občinske volitve. Lista se je sestavila sporazumno z dosedanjimi odborniki, nove ljudi se je pritegnilo samo v slučju, ker dosedajni odborniki niso več hoteli sprejeti tega mesta. »Korist občine« je bilo vodilo pri sestavi kandidatne liste. Naši kandidati za odbornike so: nosilec liste: Mešič Anton, župan in oblastni poslanec; Polzela: Sevnickar Franc, Kolar Alojzij, Špacapan Leopold, Jelen Ivan. Podvin: Kok Tomaž, Zolnir Jožef, Zagorčnik Vinko. Založec: Lenko Franc, Dušič Franc, Likob Alojz. Ločica: Košec F., Podlunšek Jakob, Pirce Jožef. Breg: Turnšek Franc, Okorn Franc, Oravavac: Novak Jakob. — Volilna borba se je že pričela, od nas odkrito in pošteno od drugih z lažjo in obrekovanjem! Z lažjo in obrekovanjem si hočejo pridobiti naše zaupanje, z lažjo in obrekovanjem nad nami oblast. Polzelani! Predstavljajte si sami, kaj lahko pričakujemo v bodoče od ljudi, ki prihajajo že sedaj med Vas z lažjo na jeziku. Nismo se strašili nasilja, ne strašimo se laži! Naše geslo je in bode: »Z resnico in odkrito«. Njim pa, ki Vas hočejo z lažjo preslepiti že sedaj, nobenega podpisa, nobenega glasu! Zaupnike pa prosim, da naznanijo vsako laž in obrekovanje in dotičnim se bode dala prilika zagovarjati se pred sodnijo. Proč z lažjo! Kdor je za resnico in pravico, kdor je za napredek občine, je z nami! — Za krajevno SLS na Polzeli: Franc Turnšek.

Škale pri Velenju. Malokdaj je slišati v našem domačem listu novic iz našega polhribovitkega kraja. Vendar pa

smo vedno na stališču, da si SLS pri vsakih volitvah pribori slovesno zmago. Sedaj se zopet bližajo občinske volitve, za katere se tukajšnji komunisti hudo pripravljajo, ker jim je bila pri zadnjih občinskih volitvah lista razveljavljena. Upajo, da bodo prišli sedaj na vodilno mesto, ali se s tem hudo motijo, ker zavedni prebivalci tukajšnje občine bomo volili vsi kot eden mož na listi SLS. — Zbudil se je pri nas čudak, ki si je osnoval sam svojo listo ter nevedneže nasleparil, da so mu listo podpisali, ker je s prazno listo pobiral podpise ter sleparil, da je to lista SLS, kateri pa je potem dal ime »Kandidatna lista«. Ta čudni mož bi rad zlezal na županski stolček, v nadi, da mu bodo potem kar pohani piščanci leteli v usta. Ali ljubi prijatelj, močno se motiš, ker si misliš, da boš s svojim kričanjem, izživljanjem in obrekovanjem poštenih mož si pridobil največ volilnih kroglic v svojo škrinjico. Ljudstvo ve, da so napačni tvoji nameni. Misliš si, da že sam kraljuješ v Škalah. Vemo, kaj je tvoje mišljenje, ker si bil vedno prvi v vrstah samostojne stranke ter videl, da nisi s tem nič opravil. Danes si hočeš s hinavščino pridobiti mesto ter si se polastil nevednežev vse odkraja, kar ti je pač nevednega prišlo v pest. Torej bomo volili vsi eno škrinjico SLS!

Družinska pratika

za leto 1928

s podobo

SV. DRUŽINE

je že izšla ter se dobiva po vseh naših trgovinah papirja i. t. d.

SEGAJTE LE PO NAŠI

1391

Za razvedrilo.

Rešitev ugank. Najbolj črno, kar pa razsvetljuje svet, je črnilo. — Adam je na svoji materi zemlji drva sekal.

Nove uganke: Kje ima svinja najboljše meso? — Kdo je bil rojen, pa ni umrl? — Poleti sem oblečen, po zimi pa slečen. Kdo sem?

Kdo umira? Mož je ležal smrtno bolan na postelji ter je poklical k sebi ženo in otroke. Ko jih je lepo ponaukoval, jim je še povedal, kaj komu zapušča. Otroci so bili zadovoljni, žena pa je nekaj ugovarjala. Tedaj se je umirajoči, ki v življenju ravno ni upal ženi ugovarjati, dvignil in se končno okorajžil: »Čuj, žena, danes bom pa jaz govoril! Ali ti umiraš ali jaz?«

Posten najditelj je prinesel ustreljenega zajca na urad za izgubljene reči. Uradnik mu je rekel: »Dobro, poštene najditelj! Ako se tekom enega leta nihče ne javi, pripada najdena stvar vam!« — No, dober tek!

Skopuhova zvižaja. Skopuh je bil najbolj jezen, če so ga reveži prosili milodara. Da bi pa svoje skopuštvo zakril, je vsakemu revežu ponudil, naj mu menja 100dinarski bankovec. Rekel je takole: »Če srečam reveža, ki bi mi lahko menjal 100 Din, mu rečem, da ni revež in mu nič ne dam! Ako srečam reveža, ki ne more menjati 100 Din, mu lahko dopovem, da mu 100 Din ne morem dati! Tako pač v vsakem slučaju dobro opraviš!«

Pri večerni molitvi sta se Micika in Janezek začela suvati, pa je Micika sredi molitve rekla: »Ljubi Bogec, malo počakaj, da Janezeka nabijem...«

Zanimivosti.

Najbogatejše in najrevnejše dežele na svetu. Prebivalec Severne Amerike ima letno povprečno 120.000 Din dohodkov, Anglež ima 93.600 Din, Belgijec 64.000 Din, Francoz 54.000 Din, Švicar 48.000 Din, Kitajec 4800 Din, Indijec 3600 Din. Kitajci in Indijci so torej najrevnejši ljudje na svetu.

Potapljači se potopijo navadno 60 metrov globoko. Ako gredo globlje, je vodni pritisk tako silen, da se ne počutijo več dobro. To globoko so dosegli tudi že s starimi apa-

rati. Najnovejši aparati pa dajejo možnost priti celo do 200 metrov globoko.

Največja knjiga na svetu je zemljepisni atlas, katerega so leta 1660 amsterdamski trgovci darovali angleškemu kralju Karlu II. Knjiga je visoka 1.45 m, široka 68 cm, debela 1.5 m. Shranjena je v londonskem muzeju.

Največje umetnik v prenašanju žee. V avstralskih stepah, kako tudi v puščavah Afrike, so neizmerna ozemlja, kamor leta in leta ne pade kapljica dežja. Tu potem ne od-pove samo moč človeka, temveč se tudi žival umakne iz kraja smrti, kajti kjer ni vode, ni življenja. Samo eno in edino živo bitje se še nahaja tu pa tam, in sicer polž puščave. Ko polžu tekoče hrane zmanjka, se umakne v svojo lastno hišico ter zaspi v dolgotrajno spanje, iz katerega se prebudi šele takrat, kadar postane hišica vlažna ter naznani, da je zopet enkrat nastopil deževni čas. Na ta praktičen način polži leta in leta krotijo svojo žee. Kot dokaz temu, da se ne bi mislilo, da je to kaka pravljičica, je neki zoolog v Londonu kazal takega polža. Vsi so smatrali polža za mrtvega in šiti leta so naravoslovci občudovali to čudo. Slučaj pa je nanesel, da je neki dan na polževo hišico padlo par kapljic vode, in glej, žival je oživela. Po štirih letih je pri prvi kapljici vode zopet prilezel na dan.

Onstran smrti. Poljski listi pišejo, da je imel grobar v znanem romarskem kraju Čenstohovi večkrat iste sanje: Neki vojak mu je pravil, da ne sme ležati na katoliškem pokopališču, ker je žid. Grobar je šel končno na židovsko občino, kjer je povedal to zgodbo. Občina je obvestila rabina in ta je sklenil moliti za dušo neznanega vojaka. Toda v istem času je prišla k rabincu (židovski duhovnik) neka priletna židinja iz Odese. Sporočila je, da išče grob svojega sina, katerega ni videla od mobilizacije leta 1914. Pred kratkim se ji je pa prikazal v sanjah in je rekel, da leži v Čenstohovi na katoliškem pokopališču. Rabinec je pričel poizvedovati in je končno dognal, da je bil resnično pokopan pred leti vojak, ki ni imel nobenih izkaznic razen prepustnice z imenom Mauricij Kapusta. Po imenu so ga imela za Poljaka in so ga pokopali med katoliki. V resnici pa je bil žid in so tudi našli njegov grob. Ostanke so prenesli na židovsko pokopališče in so pokopali z vsemi obredmi. Stara židinja je ostala v Čenstohovi. Od tega časa ni več imela sanj o zamenjanem grobu in tudi grobar je imel mir.